

אמא, אבא והבית החרב

שתי התפוצצויות שהחרידו ביום ראשון בלילה את מרחבי הדרום פגעו בשני בתים במושב שפיר. ליד כל בית הונח מטען של כעשרה קילוגרם חומר נפץ. מהדף ההתפוצצות התמוטטו שני קירות, נבקעו התקרות, התפוצצו זגוגיות ברדיוס של קילומטר. ביתה של משפחת ביטרמן (למעלה) נפגע ביותר, אולם בחדר היה רק בנם בן הארבע, שלא נפגע. משה רוזנראוך (למטה משמאל) ישן ליד הקיר שהופצץ, הועף באויר ונשאר בחיים. רק בנו בן השמונה נפגע מהלם וסובל משטף דם. שרה רוזנראוך (למטה מימין), ניצלה אף היא בנם מפליא.

נרות לנשמת הסבתא

אורחים בלתי־קרואים הופיעו למסיבת האירוסין של מזל ידעי בעיר הישנה של אשקלון. חדר המשפחה היחיד היה מלא קרובים ואורחים שבאו מרחוק ונשארו ללון במקום. בדיוק בחצות הוטלו שלושה רימונים לתוך החדר. שניים מהם התפוצצו, הרגו את הסבתא שודי ידעי (65), לא פגעו בנכדה מיכאל בן העשר שהיה חבוק בחיקה. הכלה מזל נפצעה. רימון נוסף לא התפוצץ, מאחר שנזרק יחד עם הנצרה. מיד לאחר ההתקפה, מיהרו תושביו של הרחוב בפריזמות אחר הרוצחים, שנמלטו לכוון צפון, לעבר בית־הקברות המוסלמי השכן באיזור זה התגוררו במשך שנה לאחר קום המדינה כמה מתושבי מגדל הערביים. תושבי הרחוב טוענים שזיהו את המתקיפים כתושבי המקום לשעבר.

הוצבו בדרכים למניעת מעבר מכוניות בדרכים מסוכנות שבהם הם עלולים להיות מופתעים ממארב. אותה שעה ערכו משקיפי או"ם (שמאל) חקירות על מאורעות ליל שבת. לא היה כל ספק בדבר כונתם של התוקפים: כל הסימנים העידו כי הרוצחים פעלו לפי הוראות הצבא המצרי.

מגדל אשקלון דמתה בלילה שלאחר הרצח ליישוב ספר מוגן ומבוצר. עשרות תושביה, מזועזעים לאחר הרצח, התנדבו לשמירה, הקימו לעצמם חיל משמר עירוני — הראשון מסוגו במדינה. השומרים סיירו במקומות התורפה, הרגיעו את התושבים הנפחדים שחזרו לישון בשלוה. משמרות נוספים

„הבו לנו נשק!“